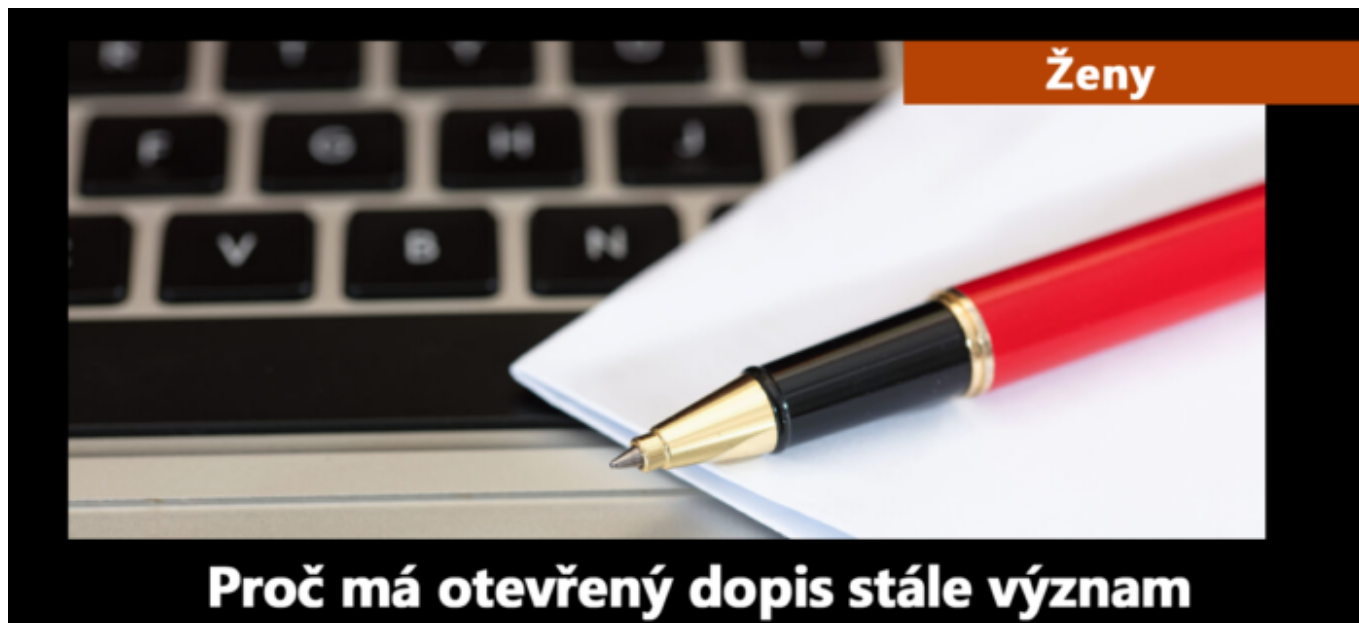

Ženy: 39. Proč má otevřený dopis stále význam

Ženy

Proč má otevřený dopis stále význam

V dubnu 2023 sdílely baptistické ženy v církvi otevřený [dopis baptistickým ženám](#) v reakci na nárůst akcí namířených proti baptistickým ženám, které slouží jako pastorky, vedou je a vedou, konkrétně v rámci Jižní baptistické konvence (BWIM). Na nedávném setkání zaměstnanců BWIM jsem se dozvěděla, že tato stránka je i nadále nejnavštěvovanější na našich webových stránkách.

V prosinci 2025 měl otevřený dopis více než 2,5krát více návštěv než naše domovská stránka.

Tato informace mě překvapila. Moje první myšlenka byla jednoduchá: Jsem ráda, že něco, co jsem podepsala, stále má dopad.

Když jsem se na data podívala blíže, zjistila jsem, že velká část návštěvnosti pravděpodobně nepochází od lidí, kteří pravidelně navštěvují webové stránky BWIM, protože se aktivně podílejí na našem poslání. Ať už lidi na tuto stránku láká cokoli, zdá se, že to pochází odjinud.

Nemohu s jistotou říci, proč se tomuto dopisu stále věnuje tolik pozornosti. Výkonná ředitelka BWIM, Meredith Stone, poznamenala, že ne každá pozornost je dobrá pozornost. Její pozorování spolu s údaji o druhu návštěvnosti, kterou dopis obdržel, mě vede k domněnce, že významná část této návštěvnosti může představovat jednotlivce, kteří nadále aktivně pracují proti ženám a sborům, které je podporují.

„Veřejné projevy solidarity se mohou stát spíše body monitorování než pouhým vyjádřením podpory.“

Nenabízím to jako obvinění, ale jako uznání kontextu, ve kterém tento dopis existuje. V rámci SBC a jejího širšího ekosystému se ženské duchovní a kongregace, které je schvalují, často setkávají se zvýšenou kontrolou a neformálními formami disciplíny. V takovém prostředí se veřejné akty solidarity mohou stát spíše body monitorování než pouhým vyjádřením podpory.

Dopis, který odhaluje nespravedlnost a uvádí jména, si mohou znovu prohlédnout nejen ti, kteří hledají povzbuzení, ale i ti, kteří se snaží sledovat, tlačit na ženy a sbory, které odmítají mlčet, nebo je odradit.

Otevřený dopis nebo petice není neformální ani neutrální formou komunikace. Je to zpolitizovaný akt, nejčastěji využívaný lidmi usilujícími o změnu, když jsou jim formální mocenské kanály uzavřeny. Otevřené dopisy se objevují v konfliktních momentech již nejméně dvě století, a to nejen proto, aby přesvědčily, ale také proto, aby zdokumentovaly nesouhlas a vytvořily veřejný záznam o tom, že někdo vnesl námitku, vzdoroval a odmítl mlčet.

Historie to potvrzuje. V roce 1898 publikoval Émile Zola otevřený dopis „J'accuse“, v němž veřejně obvinil francouzskou vládu z antisemitismu za pokračující věznění Alfreda Dreyfuse.

V roce 1963 napsal Martin Luther King Jr. svůj dnes již slavný dopis z vězeňské cely v Birminghamu, v němž obhajoval nenásilí a odhaloval morální selhání bílých umírněných, kteří naléhali na trpělivost před spravedlností.

V roce 2005 Bobby Henderson reagoval na žádost Kansaské státní rady pro vzdělávání otevřeným dopisem, který byl tak veřejný a satirický, že trvale změnil celostátní diskusi o inteligentním designu.

Tyto dopisy nesdílejí tón ani výsledek, ale funkci. Zviditelnily nesouhlas. Vytvořily záznamy, které bylo možné znovu prozkoumat, citovat, zpochybňovat a použít proti jejich autorům a signatářům.

„Otevřené dopisy přetrvávají, protože důležitá je viditelnost a viditelnost nikdy není neutrální.“

Otevřené dopisy přetrvávají, protože důležitá je viditelnost a viditelnost nikdy není neutrální. Tyto veřejné dopisy mohou podnítit hnutí, ale také mohou vyvolat kontrolu, odvetu a riziko, zejména pro ty, jejichž moc je již zpochybňována.

Před několika měsíci obdržela organizace BWIM žádost od jednoho z duchovních, aby bylo jeho jméno z otevřeného dopisu odstraněno. Nejednalo se o změnu přesvědčení, ale o ochranu jeho samotného a jeho sboru. Po podepsání dopisu začal jeho sbor čelit vnějšímu tlaku, který přímo souvisel s jeho veřejnou podporou žen ve službě. Rozhodnutí odstranit jeho jméno pramenilo z jeho obav z rostoucích nákladů spojených s veřejným spojováním s touto činností.

Veřejné akty solidarity, jako je podepsání otevřeného dopisu, nikdy nebývají malé, zejména v komunitách, kde může být trestána i samotná viditelnost. Když se veřejně projevíme, vytvoříme trvalý a dohledatelný záznam, a tento záznam může mít svou cenu.

Ženy ve službě si dobře uvědomují cenu viditelnosti. Viditelně se připojit k nějaké věci v solidaritě s těmi, kteří jsou neustále v ohrožení, například veřejným podpisem otevřeného dopisu, není performativní aktivismus. Je to ztělesněný a posílený akt odvahy.

Když mluvíme o rizicích viditelnosti, musíme také jmenovat, od koho se očekává, že tato rizika absorbuje. Ženy ve službě nejsou trestány jen za to, že veřejně mluví; jsou trestány za to, že odmítají

zůstat neviditelné v systémech, které nejsou postaveny pro jejich vedení. Důsledky, kterým čelí - kontrola, izolace a finanční tlak - nejsou známkou kontroverze, ale genderové moci fungující tak, jak bylo navrženo.

Skutečnost, že Otevřený dopis BWIM ženám je stále čten, nám říká něco důležitého. Otevřené dopisy slábnou, když se změní podmínky, které je vyvolaly. Tento dopis nezmizel, protože konflikt, který pojmenovává, zůstává nevyřešen. Ženy jsou stále zpochybňovány a trestány za to, že přijaly výzvu ke službě, a církve, které je uznávají, nadále čelí tlaku, aby se jim přizpůsobily.

Dopis je stále tam. Stále se čte. A jména, která jsou k němu připojena, stále něco znamenají. Každé z nich představuje volbu být vidět, veřejně se spojit s ženami ve službě v kontextu, kde samotná viditelnost může nést svou cenu.

Nikki Hardeman

[Baptist News Global](#)

Nikki Hardeman

Nikki Hardeman pracuje jako ředitelka pro obhajobu žen ve službě v organizaci Baptist Women in Ministry. Žije v Atlantě se svými dvěma dětmi a Jayne, nejroztomilejším krysí teriérem, jaký kdy žil.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)